

tid. Jeg vil dog henstille til det ærede Thing, om det ikke var rigtigst at blive ved Udvalgets oprindelige Affattelse i saa Henseende. Jeg tror, der fter Uret ved den foreslaaede Forandring og en Deplacering af den Paagældendes Stilling, som ikke er overensstemmende med, hvad vi alt have vedtaget. Jeg skal endvidere tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at den ærede Indenrigsministers Vndringsforslag under Nr. 7 vistnok er ganske ensbetydende med Vndringsforslaget under Nr. 5. De tilfugte i alt fald det Samme, og jeg henstiller derfor til den ærede Minister eller den ærede Ordfører, om det ikke var rigtigst, at et af de Forslag blev taget tilbage.

Sagd: Jeg finder det overflødigt at anbefale de af Udvalget stillede Vndringsforslag, da de vistnok ere begrundede saa klart ved Udtalelserne ved anden Behandling, at de ikke behøve nogen yderligere Motivering. Men jeg skal indstændig anbefale det høie Thing at slutte sig til de Vndringsforslag, som ere stillede af den høitærede Indenrigsminister. Jeg skal henvise til, hvad jeg allerede ved 2den Behandling oplyste om, at Telegrafembedsmændene ere blevne paa en forbausende Maade tilfidefatte ved alle Behandlinger af Lønningslove, lige siden denne Institution stables. Det var, som jeg sidste Gang tillod mig at paapege, foranlediget ved, at da disse Embeder først oprettedes, besattes de med ganske unge Mænd. Det var jo en aldeles ny Administrationsgren, hvor Indtægter og Udgifter vare saa smaa, at Lønningerne stod i et passende Forhold til de daværende Stillinger, men Forholdene have jo i de mellemliggende 35 Aar fuldstændigt forandret sig. Da den høie Regjering jo altid har trykket sig, naar den skulde frem med Lønningsforbedringer her i Thinget, idet den godt vidste, at der forestod en haard Kamp, og vidste, at den maatte være meget besteden i sine Fordringer, hvis den vilde have Udsigt til at sætte Noget igjennem, har det haft til Følge, at disse, tidligere passende, men senere latterligt smaa, for ikke at sige ligefrem urimelige Lønninger, ere blevne saa knebent forøgede, at Lønningerne nu ikke staa i noget som helst Forhold til Tjenesten. Jeg paaviste sidst, at medens man dog erkjendte med Hensyn til de øvrige Stater, at der burde være et vist Forhold i Lønningerne i de forskellige Lønningsklasser, har man aldeles forladt det med Hensyn til Telegrafvæsenet, saaledes at 1ste Lønningsklasse i Telegrafvæsenet ikke engang naaer 2den Lønningsklasse i Postvæsenet, og naar

man kender de personlige Forhold, kender de Mænd, hvis Dygtighed, Iherdigighed og Udholdenhed har hævet den Institution til, hvad den nu er blevet, kan man ikke Andet end oprøres ved at se den Tilfidesattelse, de ere Gjenstand for i Sammenligning med Statens øvrige Embedsmænd. Naar det kommer saa vidt, at den ærede Ordfører endog mener, at fordi man har gjort et lille Afdrag i Alderstilløgene til Embedsmændene under Postvæsenet, der i Sammenligning med Telegrafvæsenets Embedsmænd ere forholdsvist høit lønede, skal det være en nødvendig Konsekvens, at man ogsaa gjør dette Afdrag hos den tilsvarende Embedsmand i Telegrafvæsenet, maa jeg tillade mig at sige, at det er ligefrem latterligt. Dersom den Vedkommende var lønnet i samme Forhold som den tilsvarende Embedsmand i Postvæsenet, kunde jeg forstaa det, men da man netop med Jøie kan paapege et stort Misforhold i Lønningerne mellem Telegrafvæsenet og alle de øvrige Embedsklasser i Landet af tilsvarende Betydning, er det virkelig en billig Fordring, som den ærede Indenrigsminister har fremsat her ved de smaa Tillæg, han har foreslaaet til Telegrafvæsenets Embedsmænd. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at da Tiden og Stillingen ikke nu gjør det muligt at undertaste Telegrafvæsenets Lønninger en ganske anderledes grundig Gjennemarbejdelse og Undersøgelse end den, der hidtil har fundet Sted, er der dog her givet et Middel til for Enkeltes Vedkommende at hde en lille Smule Erstatning. Og denne ringe Erstatning, som den ærede Minister har foreslaaet ved at forøge Alderstilløgene med 50 Kr. for en vis Klasse og 100 Kr. for en anden, er saa forsvindende, at jeg næsten ikke tror, at det høie Thing kan bestemme sig til, naar det rigtig ser tilbunds i Sagen og ser, hvor ubilligt man nu i en Menneskealder har behandlet denne Embedsklasse, ikke at gaa ind derpaa. Jeg vil altsaa appellere til Thingets Retfærdighedsfølelse, idet jeg dog har fundet, at selv de, der mest trevent og modstræbende gaa til Lønningsforhøielser, have, naar de have faaet Dinene op for en virkelig Uret, der har fundet Sted, været villige til at bøde derpaa, og Mere forlanger jeg ikke, end at der maa blive hødet paa den Uretfærdighed, som i en Menneskealder er bleven viist denne Embedsklasse.

Blem: Det er i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra den ærede sidste Taler, det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgtreds (Sagd), at jeg har forlangt Ordet. Han talte om, at Thinget skulde vise sig